

מדפי הברזל שמעל האי מרותכים לצינורות, כדי להשעין עליהם את הרגליים בזמן האכילה. מימין: כריות רביצה על במה חפץ ליבנה שנצבע באפור

אז למה לי רומנטיקה עכשיו

במעבר חד מהמושב אל העיר, הוחלפה הכפריות בסגנון תעשייתי (שעדיין מאפשר להשרות חמימות על המשפחה שגרה כאן)

שרון היבש | צילום: אביעד בר נס

צברת המיזוג ושאר
התשתיות של הדירה
נותרו חשופות.
בספרייה בסלון,
הותקנו דלתות הזזה
מעץ בחלק העליון
והתחתון, ובמרכזה
מדפי פח ומחיצות רשת
שמסתירות חלקית את
פינת מימין: פינת
ישיבה ליד הבריכה

ההורים. המרחב הזה פונה אל המרפסת הקדמית וכולל
סלון בצד אחד, פינת אוכל במרכז ומטבח בצד השני. מאחורי
סאון מבואה, הוצב ליד הדלת ספסל בעיצובם של גוסמן
וסולרצ'יק, ומעליו תלתת עבודה של האמנית טל ירושלמי.
בעומק הקומה יש שידותי אורחים, יחידת הורים, פינת
עבודה קטנה ופינת טלוויזיה.

מוטות ברזל הם הדרך לרגליים

המטבח הוכנס כשני קווים מקבילים. חזית אחת כו
ללת ארונות נבוחים באפור-גרפיט וארונות נמר
מים סניורוסטה, מתחת לחלון המוקף באריחי
קרמיקה לבנים. במרכז המטבח יש אי,
שהחזית שלו למטבח עשויה מעץ
אורן קרוליינה (ולא עיניים) וידיות
אינטגרליות בהשראת מטבחים
תעשייתיים; החזית של האי כלפי
הסלון מצופה בפלדת פח מואלדת.
כדי לשרת את הסועדים, הותקן
לצד האי דלפק גבוה, מואר בשי
לוש מנורות צהובות, שהמוט שלהן
משנה את צבען בהדרגה – מלבן
לאוקר.

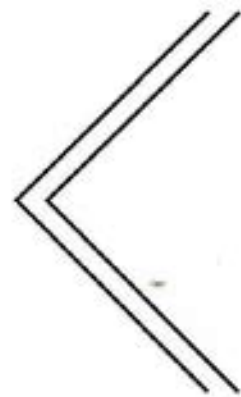
מעל משטח העבודה של האי הותקנו
מדפים, המרחתכים לצינורות ברזל חשופים
שמתקפלים כלפי מטה והופכים למדרג רגליהם
של הסועדים על הדלפק. סמוך לכאן נמצא שולחן פינת
האוכל, שהוא עגול ומואר בשתי מנורות עם אהילי רטאן
(תצלום שלו בעמוד הבא, למטה מימין).

במשך כמה שנים הם השתעשעו ברעיון לעבוד
מהמטבח הצפוני שבו התגוררו לתל-אביב.
כשנוצרה הזדמנות מתאימה, רכשו בני הזוג
(הורים לשלושה בני נוער) דירת פנטהאוז
בבניין שעבר תהליך של תמ"א 38. לבניין
בן ארבע הקומות, בצפון הישן של העיר, נוספו שתי קומות
ובזו שלוש ירדות. הפנטהאוז שרכשו המושבניקים לשעבר
משתרע על פני 170 מטרים רבועים בשני חצאי קומה על
שני מפלסים, ונהגה משתי מרפסות – מלפנים ומאחור –
ששטחן הכולל 90 מטרים רבועים.

מעצבי הפנים רנה גוסמן וזותם סולרצ'יק (סטר
ריו 37) מספרים, כי בני הזוג ביקשו סגנון
כיתי, "אבל שלא יהיה כפרי כמו בבית
שלהם במושב". התוצאה היא דירה
פתוחה לעיר, תוך ניסיון לתרגם את
החספוס העירוני לביתיות המינה
– כמו "מסגרת תעשייתית" שער
טפת את המשפחה.

כשם התעשייתיות הזו, הרצפה
עשויה מיציקת טראצו, ותקרה לא
טוחה, והתשתיות שנהוג להסתיר
בתקרה נשארו חשופות: צינורות
ארומים של ספרינקלרים, צינורות
אפורים של חשמל ותעלת מיווג אוויר
מפח מגולוון מעניקים לתקרה מראה גרפי,
"לא רציני להגמיך את התקרה כדי להגמיע את
התשתיות", מסבירים המעצבים, "וכדי שיישאר מרקם
מחוספס צבענו אותה בלי טיח".
בקומת הכניסה מוקמו החלקים הציבוריים ויחידת

הבריכה מצופה PVC בהיר, שמעניק למים גוון טורקיז עדין. דפנותיה חופ באיפאה. למטה: פינת האוכל מול דלת הכניסה, והמסדרון ליחידת ההורים

מערכת הישיבה בסלון כוללת ספה אפורה, כורסה אדומה, שטיח (שנרכש בחנות "אנתרופולוגי" בניר-יודק) וספת רביצה שתכננו המעצבים עם כריזת ניירות. מערכות הישיבה פונות לכיוון ספרייה, שבחלקה העליון התחתון רלתות הזזה מעץ, ובמרכז מדפי פח ומחיצות רשת שמי תירות חלקית את תכולתה.

מסדרון שהקיר שלו עשוי מבטון חשוף מוביל לחדר ההורים. בקצה המסדרון פינת עבודה אינטימית, שזוכה לקבל אור מכיוון החדר השינה הסמוך, הודות לחלון עגול. חדר ההורים הוא פונקציונלי: מיטה, ארון קיר עם ידיות מנרעת משוכצות בפח שחור, שידה בצבע טרקוטה עם רגליים שעוצבו בחריטות שונות, ועל הקיר עבודה של יעל בלבן.

במדרגת הקדמית, שפונה לרחוב ומחופה כיציקת בטון שנמשכת מהחלל הציבורי, יש פינת אוכל חיצונית, בר ישיבה הפונה לכיוון מערב, כך שאפשר לצפות ממנו בשקיעה, ואזור רביצה. ברצועה דקה של עציצים נשתלו צמחי תבלין וירקות. פינת הטלוויזיה מול המדרגות למפלס העליון כוללת כמה מעץ ליבנה צבוע באפור, עם כריזת רביצה, ועל הקיר שלושה תחריטים של אמן הרחוב Dede. גם המדרגות עשוי מפה מכופף, המשולב במדרגים מעץ אלון, והוא תחום בין קיר בטון חשוף למעקה ממוטת ברזל. האלל שמתחת למדרגות מנוצל לטובת ארונות אח סוף. "בני הזוג עוררו אותנו להשתמש בחומרים שונים", מספרים המעצבים. אחד ניסו להגיע למתח הדפוי, שנוצר משילוב של חומרים קשוחים עם עדינות ואלגנטיות. בגרם המדרגות מתקיים לטעמנו מפגש עוצמתי בין חומרים."

ארון כיור מבמבוק בחדר הרחצה של ההורים. במראה נשקפת השידה בחדרם, שנצבעה בנוון טרקוטה

מיסין: חדר הבת, שעוצב בשיתוף איתה; כיור מגליל נירוסטה בשירותי האורחים, המוארים מחלון התקרה

משחק גיאומטרי בין צינורות המח האדומים, צינור החשמל האפורי ומעקה המדרגות

מחדר הבת יוצאים לבריכה

במפלס העליון, שמאכלס את חדריהם של שלושת הילדים (אחד מהם ממ"ד), חדר רחצה ופינת כניסה, ביקשו המעצבים ליצור רגיעה. הרצפה מבטון מוחלק, הקירות לבנים והמראה מעט נויירי. המסדרון שמתבר בין חדרי הילדים, שחופו בפרקט, מואר באמצעות חלונות גג המרי טמעים בקוביות שיוצרות סקצב אסתטי. ארון גדול בנוון הקיר נבנה לאורכו.

הבת השתתפה בהחלטות העיצוביות בהדרה: פלטה פינתית מפורטייקה אפורה במסגרת של במבוק הרצמדה להלקי התנתון של שילוח כניסה. מול המיטה ארון בגדים עם ידיות מנרשט בצורת פלוס; מרפס פתחים בכחול, ומי גירות שלוק ידיות עשויות מחבל. לצד המיטה שתי ספריות פתוחות בירוק זית. הבת יכולה לצאת ישירות לטרפסת האחורית, שם נמצאת מריכת פח בציפוי PVC בהיר, שמר עניק למים גוון טורקיז עדין. דפנותיה חופו בעץ איפאה. חדרי הרחצה רוצפו בטראצו בגוני שחור-לבן-דודו (אצל ההורים) ושחור-לבן-אפור (אצל הילדים). ארון הכיור אצל ההורים עשוי עץ במבוק, והתאמו לו ידיות פליז צבועות כשחור. אצל הילדים נצבע הארון בגוון הקיר.

שירותי האורחים מוארים באמצעות חלון תקרה (סקיי לייט), והאלמנט הבולט בחדר זה הוא ארון שדלתותיו מואר פות בפלטת פח. בחיתוכי לייזר שנעשו בפלטה דושחלו חוטי צמר (יצירה שעליה הופקדה הבת). הקיר נצבע כשיטה היוצרת מראה טקסטילי, ואת כיור הנירוסטה יצרו המעצבים מם מגליל נירוסטה שאותו הניזר על פלטה עץ. ■